

Pituuffik News

Nr. 8/2004

Onsdag den 8. september 2004

4. ÅRGANG

Solnedgang/solopgang

På grund af tågebanker har det ikke været muligt at fotografere en solnedgang siden den 21. august. I stedet har en medarbejder sendt os et foto af en solopgang, som bestemt er lige så flot.

Foto: Walther Toft

INDHOLD
Nr. 8/2004

DET SKER I THULE
SIDE 2

CE GØR KLAR TIL NY KON-
TRAKT
SIDE 3

KOMPETENCELØN OG
KOMPETENCENÆVN
SIDE 4

MINDER FRA GAMLE DAGE
SIDE 4

VI VANDT - NÆSTEN
SIDE 5

AIRPORT EN ARBEJDSPLADS I
GC
SIDE 6

PORTRÆT AF NY MEDARBEJDER
SIDE 7

I ROALD AMUNDSSENS SPOR
SIDE 8

REDAKTIONENS SPALTE
VIDSTE DU AT,
SIDE 9

THE PEREGRINE FUND
SIDE 10

HVAD LAVER DE HER
SIDE 11

BAGSIDE
SIDE 12

FOTOS UDEN NAVN ER TAGET AF:
JACK STEPHENS
LOUISE ADOLPH
WIVIAN HEDEGAARD M.FL.

UDGIVER:
GREENLAND CONTRACTORS
DK - 3970 PITUFFIK

ANSVARSHAVENDE:
INGE W. BÜLCK

REDAKTØR:
WIVIAN HEDEGAARD

TRYK: NOFOPRINT A/S
OPLAG: 825

Næste nr. udkommer: 06.10.2004
Deadline: 22.09.2004

Det sker i Thule

Af Inge w. Bülck

Desværre blev vejret ikke spor bedre i august, end det var i juni og juli. Vi må således konstatere, at det har været en af de kedeligste somre i mange år i Thule med langt mere regn og tåge end normalt.

På trods heraf har rigtigt mange medarbejdere heldigvis deltaget i de udflugter og arrangementer, som Services har planlagt og gennemført. Desværre er de populære sejlture med tugbåden på grund af vejrforholdene igen og igen blevet aflyst. Vi har derfor forlænget sæsonen frem til den 10. september og håber dermed at kunne give flere medarbejdere mulighed for at deltage i turene.

Ved fleksibilitet fra alle sider og ved hjælp af en ekstra arbejdsindsats, der ofte har involveret lørdage og endda søndage, er det lykkedes at gennemføre de fleste af de vigtige udendørs sommeropgaver på trods af vejrforholdene. Vi har hele sommeren fulgt vandstanden i floden meget nøje, idet den megen regn skabte optimale forhold for en ny oversvømmelse à la den vi havde for nogle år siden. Heldigvis slap vi med advarslen, selvom det var tæt på et par gange. Vi håber, at det lykkes for USAF at identificere funding til opstart af et projekt næste år på en oprensning af flodlejet, således at vi har større mulighed for at kontrollere løbet i floden.

Havnesæsonen inklusive handling af tankskibet er gennemført sikkert og helt efter planen, selvom vi faktisk havde stormlignende tilstande, mens det amerikanske skib lå i havnen og blev lastet og losset.

August måneds Box Top operation blev gennemført som planlagt, og med lodder og trisser lykkedes det vore kolleger i Housing at finde en seng til alle, selvom belægningsprocenten i barakker og på hotellet var tæt på 100.

Med skibssæsonen modtog vi de nye Toyota-køretøjer, som GC har bestilt samt to nye GC CAT dumpers. Vi modtog også en række nye USAF-køretøjer med det amerikanske skib, men desværre ikke alle de køretøjer, det var planlagt at modtage - USAF arbejder på at få de „agterudsejlede“ køretøjer til Thule senest i sommeren 2005. Toyota-køretøjerne er repræsentative for den type køretøjer, som vi vil basere driften på over de næste ti år. Specielt forventer vi os meget af indførelsen af de nye servicevogne - og de nye biler er da også blevet særdeles godt modtaget af medarbejderne i de pågældende afdelinger.

I perioden 4.-11. august gennemførte DNV den årlige opfølgingsaudit for at sikre, at vi fortsat er „værdige“ til at beholde vore certifikater, og den 12. august blev der gennemført en lignende audit af kontoret i København. Audit såvel i Thule som i København blev gennemført uden identifikation af væsentlige afvigelser - tværtimod var der ros til samtlige ledere og medarbejdere for en engageret indsats og aktiv holdning og et bredt kendskab til systemet. Tak for indsatsen alle sammen.

Efter afslutningen af forhandlingerne med USAF i juli om ordlyden af Statement of Work (SOW) for de kommende ti år har vi i august arbejdet på højtryk med at identificere bemandingen for de kommende ti år samt med at vurdere omkostningen til rullende materiel, materialer, IT-udstyr, arbejdstøj og uniformer, møbler og fødevarer, osv. som GC jo alt sammen skal levere som en del af den nye kontrakt. Tilbuddet bliver afleveret den 6. september, og derefter foregår der en forhandling om prisen i oktober. Den nye kontrakt forventes at være på plads omkring 1. februar 2005.

I skrivende stund arbejdes der på højtryk fra USAF, Air Greenland og GC's side med at få beflyvningen på plads for de kommende år. Der vil fortsat være en månedlig forbindelse direkte mellem København og Thule, og det ser nu ud til, at aftalen om at dele en ugentlig Dash-7 - eller måske endda to - med kysten falder på plads fra november. Alt i alt vil det give os alle mulighed for et mere fleksibelt feriemønster.

Men de ovenstående emner vil jeg informere yderligere om på det næste medarbejder „gå-hjem“ informationsmøde, som er planlagt til medio september - så kom og hør mere. Der udsendes nærmere besked om dato og tidspunkt.

Civil Engineering gør klar til ny kontrakt

Af Anders Borggaard Jensen

Først og fremmest vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige tak til alle de personer, der har været med til at give input til os, der sad med ved forhandlingsbordet i forbindelse med den nye servicekontrakt. Den kontrakt der officielt træder i kraft 1. oktober 2005, men hvor forberedelserne starter allerede nu. Uden jeres input og vejledning havde det ikke været muligt at lave så store ændringer, som det endte med. Nu kan kun tiden vise, hvor gode vi bliver til at udnytte de mange muligheder, som kontrakten uden tvivl giver.

Baseline

Civil Engineering har specielt tre områder, der skal fokuseres på i opstartsfasen. For det første skal vi have udarbejdet, hvad vi kalder en baseline. En baseline skal fortælle os og US Air Force (USAF), i hvilken stand Thule Air Base befinder sig ved overgangen til den nye kontrakt. Det vil sige, at vi skal have undersøgt og opsat en række målekriterier eller tilstandsrapporter for alle bygninger, installationer, udstyr osv., idet vi er forpligtet til at levere ovennævnte tilbage i samme stand om 10 år, når den nye kontrakt udløber. Herfra skal naturligvis trækkes den slitage, som sker i løbet af de 10 år.

Store opgaver

Det bliver en meget stor opgave at gennemgå alle faciliteter på Thule. En opgave, som uden tvivl vil kræve en stor indsats for alle i organisationen. Der vil blive behov for mange input fra de personer, der til dagligt arbejder med udstyret, i bygningen eller med vedligeholdelse heraf. Kort sagt, input fra alle de personer, som ved mest om, hvad der findes i Thule. Da opgaven er meget stor, vil det helt sikkert også kræve, at vi tilføjer ekstra ressourcer til organisationen i en periode.

Sammen med denne kortlægning af hele basen skal der udarbejdes et tilhørende forebyggende vedligeholdelsesprogram - det vi i dag kender som RWP (Recurring Work Program). Det skal bl.a. opbygges på en måde, der gør os meget bedre i stand til at vurdere, hvornår det er tid til at installere noget nyt i stedet for at reparere på det gamle. Dette er endnu mere interessant i den nye kontrakt, end i den vi kender i dag, da vi selv (GC) bliver direkte økonomisk ansvarlige for indkøb af reservedele, udstyr og materialer. Alt det vedligeholdelsesarbejde vi laver, skal holde Thule Air Base i drift, ligesom vi kender det i dag og sikre, at vi kan holde niveauet, som beskrevet i den førnævnte baseline.

Styr på omkostninger

Endelig vil den nye kontrakt kræve, at vi bliver bedre til at styre vore omkostninger på hver opgave, som vi udfører. Det vil sige, at vi skal have bedre styr på, hvilke og hvor mange materialer vi bruger på hver vedligeholdelsesopgave. Vedligeholdelsesopgaver er de opgaver, som vi i dag kender som Job Order, Work Order og RWP. Uden et løbende regnskab på forbrug af timer og materialer på hver facilitet, udstyr eller installation, vil det være meget svært at vurdere, om vi skal fortsætte med at reparere på det samme udstyr, tilpasse det eller investere i nyt. Herved vil vi uden tvivl nærme os den måde, hvorpå danske servicevirksomheder arbejder.

Den største ændring i CE bliver uden tvivl, at det timeregnskab som vi kender i dag, falder bort. USAF har givet os ca. 300.000 timer til at vedligeholde basen for om året. Dette inkluderer i grove

Base Civil Engineer, Anders Borggaard Jensen

træk forbyggende vedligeholdelse, snerydning, vedligeholdelse af veje, samt andre små og store vedligeholdelsesopgaver. GC har så ansvaret for at få mest mulig ud af timerne, så Thule Air Base altid er fuld operationsdygtig og i bedst mulig stand. I den nye kontrakt vil USAF i meget mindre grad blande sig i, hvordan eller hvor meget tid vi bruger på at løse en opgave. Det eneste der vil interesse dem er, at vi opretholder det serviceniveau, vi har lovet.

Teamspirit

Det bliver en meget spændende tid, vi går i møde, og jeg er sikker på, at det bliver en gevinst for USAF, for GC og for alle ansatte, der bor på TAB. Men alt dette kommer ikke uden en stor indsats og hårdt arbejde, hvilket vil kræve meget fællesskab og teamspirit på tværs af organisationen. Uden disse, kan vi ikke gøre Thule til et endnu bedre sted at være.

Den lille verden og den store

Den store verden er så stor
at mange løber vilde.
Den lille verden står og gror
gemt inde bag sit rosenflor
og tror den er den hele jord
og det er netop ilde,
fordi dens storhed just beror
på det, at den er lille.

Piet Hein

Minder fra gamle dage

Biograf på Thule Air Base. Bygningen som lå imellem Community Center og Hobby Shoppen, blev nedrevet i begyndelsen af 90'erne.

Beboelsesbarakker på Camp Tuto.

Dining Hall som den så ud, før den blev renoveret i begyndelsen af 90'erne.

Kompetenceløn og kompetencenævn

Af Anders Borggaard Jensen

Som formand for kompetencenævnet synes jeg, at det er på sin plads at fortælle lidt om, hvordan jeg har oplevet opstarten med det nye lønsystem og specielt om det arbejde, der blev udført af kompetencenævnet.

Det har været et meget omdiskuteret emne, og der har været meget debat rundt om på basen. Debatten har nok primært fundet sted i de enkelte kaffestuer og barakker, men heldigvis også fundet vej til ledelsen på godt og ondt.

Efter at have deltaget i ca. 75 samtaler med både arbejdsledere og timelønnede medarbejdere har jeg hørt mange gode og saglige (nogle få usaglige) argumenter fra begge parter. I kompetencenævnet, hvor der sidder to arbejdslederrepræsentanter, to medarbejderrepræsentanter og en formand, har vi forsøgt at vurdere hver enkelt medarbejder sagligt og meget præcist efter overenskomstens ordlyd. Jeg synes virkelig, at det lykkedes at give folk en seriøs og reel behandling - uanset om udfaldet af samtalen gik som den timelønnede eller arbejdslederen forventede.

Forud for samtalerne i kompetencenævnet var der mange bekymringer omkring objektiviteten i nævnet. Nævnet består som sagt af to repræsentanter fra hver side, og så en formand, der pt. også er arbejdsleder i sit daglige arbejde. I den forbindelse vil jeg dog sige, at det var overraskende få afgørelser, der blev truffet med stemmerne 3-2. Ofte var stemmerne fordelt med 5-0 eller 4-1, hvilket jeg synes vidner om en ret høj grad af objektivitet.

Kompetencenævnets baggrund for vurdering er en ca. 20 minutters samtale med hhv. arbejdsleder og den timelønnede. Det er selvfølgelig et svagt grundlag at vurdere en medarbejders arbejdsindsats på. Derfor synes jeg også, at det er vigtigt at understrege, at de to personer der er bedst til at vurdere dette, er den timelønnede selv og arbejdslederen i fællesskab. Kompetencenævnet skal være sidste udvej, hvis det viser sig, at det er umuligt at nå til enighed om, hvordan ens arbejdsindsats skal vurderes.

Efter første indplaceringsrunde har jeg fået flere henvendelser fra arbejdsledere, der har oplevet en positiv effekt blandt mange af deres timelønnede medarbejdere. En så positiv effekt, at medarbejderen uden tvivl skal rykkes op i kompetenceniveau ved næste indplacering (der foregår i skrivende stund). Dette er selvfølgelig hele tankegangen bag overenskomsten, og det er meget positivt, at vi allerede har set eksempler på den ønskede effekt.

Det vil fortsat kræve et stort stykke arbejde at finde et fælles fodslag i organisationen mht. den ny type overenskomst, hvor lønnen bliver mere individuelt bestemt end tidligere. Det gælder både arbejdsledere og timelønnede medarbejdere. Det kræver respekt og indsigt i hinandens hverdag, og det kan vi kun opnå ved debat og i særdeleshed dialog. Vi er alle en del af GC - derfor må det være vores fælles ansvar at få samarbejdet i hele organisationen til at fungere.

Vi vandt - næsten

Syv amerikanere, to grønlandere og fire danskere deltog den 13.-15. august 2004 i dysten om BoxTop Olympics trofæet på henholdsvis CFS Alert og Thule Air Base

Af Louise Adolph

Fredag den 13.

En gruppe på 13 mødtes fredag den 13. (august 2004) i Hangar #8. Et multikulturelt team, der havde mødt hinanden for første gang ganske få dage forinden, stod nu klar til at drage mod det nordligst beboede område i verden, den canadiske base CFS Alert. Det trofæ, der blev tabt for et halvt år siden, skulle genvindes. Col. Haven m.fl. var mødt op for at ønske teamet held og lykke.

Herkules

Indhyllet i parkaer og med huer, handsker og medbragte faseposer sad vi ombord på et af de berygtede Herkules-fly. Undertegnede fik lov til at sidde i cockpittet under hele turen, og det var en enestående oplevelse at få lov til at styre flyet. Jeg er ikke i tvivl om, at mine holdkammerater undervejs havde det noget turbulent. En anden meget spændende oplevelse var at se vraget af det Herkules-fly, der var styrtet ned for tretten år siden. Dette flystyrt er endda blevet filmatiseret, og jeg følte næsten, at jeg deltog i en Hollywood film som statist.

CFS Alert

Ved ankomsten til Alert blev vi mødt af nogle meget gæstfrie og venlige canadiere, og kort efter indkvartering og sikkerhedsbriefing gik turen videre til en ganske ubehagelig oplevelse - Fear Factor Challenge. Jeg meldte mig straks frivilligt som holdets fotografassistent, hvilket jeg for min appetits skyld er yderst taknemlig for. En af udfordringerne var med munden at samle æg op fra en balje med en sammenblanding af spagetti og andre spændende sager – massen havde en ubeskrivelig opkastfarve og lugt. Holdets supermand, Rene Hindborg, vandt denne dyst. Desværre var det ikke en del af selve Olympics konkurrencen.

Beboerne på Alert er én stor familie. Til hverdag bor der ca. 70 mand på stationen, så det var en oplevelse for dem, at tretten fremmede dukkede op i deres minisamfund. Et ganske festligt folkefærd som fik os "lokket" i fordærv, og resten af aftenen gik med at besøge Zoo og Monsters Bar.

Lørdag morgen, mens nogen af os endnu havde søvn i øjnene, blev der lagt hårdt ud med en badetur imellem isbjerge kun 800 km fra Nordpolen. En oplevelse der er værd at fortælle til sine børnebørn, når de engang skal imponeres. Derefter hockey som canadierne vandt, men jeg har dem alvorligt mistænkt for snyd. Vi tog revanche i volleyball, hvor de fik nogle alvorlige knubs og ikke mindst tæsk. Tiden på Alert sluttede af med et fem km langt stafetløb, som canadierne vandt med et sølle minut.

Tilbage i Thule

I flyet tilbage til Thule blev den manglende søvn indhentet, og friske og frejdige mødtes vi med Alert-holdet i Barak #135, hvor der blev disket op med drinks og snacks. Festivitassen fortsatte i TOW-klubben, hvor jeg tog snigeren kl. 01.00 og derfor gik glip af resten af festen, som efter sigende skulle have været sjov.

Dysten fortsatte søndag morgen med golf – noget vi ikke behøver at uddybe nærmere, da vi tabte. Mææææn, da turen kom til orienteringsløb, kom der andre boller på suppen. Vi vandt, trods løb i modvind og hvad der i mine øjne svarer til en Storm 7. Som den sidste event gik turen til Cosmic Bowling, og igen trak Team Thule det vindende strå. Alt i alt blev det en lige dyst.

Dagen derpå stod i "de ømme musklers tegn" – og gav stof til eftertanke. Lidt oftere besøg i Base Gym ville nok ikke være en dårlig idé.

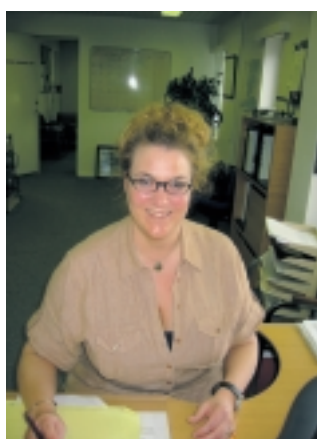
Til slut vil jeg takke Anette Grøn Christensen og Michael Møller for et velorganiseret program og ikke mindst mine holdkammerater for en rigtig god indsats.

Derudover kunne Airport selvsagt ikke fungere uden **Tower**, som hører under **Air Traffic Control** (USAF), som også har kontor i #619. Air Traffic Control har det overordnede ansvar for trafikken, som skal tilpasses det faktum, at Thule Air Base er en militær installation. Det sker ikke sjældent, at kommercielle flyselskaber henvender sig til Base Ops og beder om lov til at benytte Thule som "alternativ" eller nødlandingslufthavn for fly på vej fra eksempelvis Hamborg til Seattle, og blandt andet nødlandede et Lufthansa-fly med japanske passagerer i 2001, da en passager havde fået et hjerteanfald og skulle have lægehjælp. Flyet fortsatte efter et kort ophold sin tur til Seattle uden den syge passager, som var blevet indlagt på hospitalet, og som senere blev medi-evakueret, da hans tilstand var stabiliseret. Som hovedregel får selskaberne ikke lov til på forhånd at benytte Thule som alternativ, men som i ovennævnte tilfælde gives der dispensation i nødsituationer.

Lufthavnen er en glad arbejdsplads og vel den eneste bygning, ALLE på Thule har været igennem på vej til og fra ferie, men hvis du af en eller anden grund endnu aldrig har sat ben i #619, er du mere end velkommen til at kigge ind – der er (næsten) altid slik i skålen i Base Ops og kaffe på kanden i hele huset.

Artiklen er skrevet af Lotte Winther Eriksen, Clerk i Airport

Portræt af en "ny" medarbejder

Finn Kjær Hansen er efter ti år tilbage hos Greenland Contractors, som rekrutteringschef på personalekontoret i København. Vi lader her Finn præsentere sig selv:

Mit navn er Finn Kjær Hansen, jeg er gift med Anita og har to piger på 15 og 18 år.

I nogle af mine tidligere beskæftigelser har jeg været i Falcks Redningskorps som daglig leder i Hvidovre, planlægningschef i Region Øst, Vagtcentralchef i Region Storkøbenhavn.

Jeg har været Personnel Manager hos GC i København, Fire Chief på Thule Air Base samt Deputy Fire Chief på Søndre Strømfjord Air Base.

Som I kan se, er jeg ikke just "newcomer" hos GC – jeg har bare lige været en lille tur ude af virksomheden i, helt nøjagtigt, ti år. Når man, som jeg, har været en del af DAC/GC i 21 år, går det én i blodet. Det tror jeg, at mange af jer kender. Da jeg havde været ti år hos Falcks Redningskorps, ja, så måtte jeg vende øjnene tilbage mod GC.

Siden beslutningen blev taget, og aftalen indgået med Steen Groth Clausen, har jeg glædet mig enormt til at komme tilbage. Nu er jeg her så sammen med en gruppe dejlige medarbejdere i rekrutteringsafdelingen i København. Ti år er ganske vist gået, men mange rutiner og hele GC ånden er ganske som den plejer at være. Hvor er det godt at være tilbage. Når dette blad udkommer, har jeg allerede været på besøg i Thule, hvor jeg forhåbentlig har fået lige netop jeres bud på, hvorledes rekrutteringsafdelingen i København kan betjene jeres arbejdsplads bedst muligt.

Jeg ser frem til at yde mit og derved medvirke til en fortsat god udvikling i GC.

Airport - en arbejdsplads i GC

Bygning #619 på Thule Air Base er det første syn, der møder folk, når de ankommer til Thule. Denne uanselige bygning er centrum

for en af de nordligst beliggende lufthavne i verden, og at arbejde her er selvsagt en lidt speciel ting. Som med alt andet heroppe spiller klimaet og beliggenheden en særlig rolle i hverdagen, og vidste du for eksempel, at landingsbanen i Thule er den eneste i verden, der er malet hvid? Og at den er det af hensyn til midnatssolens ubarmhertighed over for sammenhængen mellem sort asfalt, solvarme og permafrost? Vidste du, at der årligt lander og letter mellem 400 og 450 fly? Og at der derudover årligt er ca. 220 Box Top-missioner?

Beliggenheden og klimaet betyder også, at fly ikke altid bare ankommer og tager af sted "efter planen", og et godt samarbejde på tværs af mange afdelinger og shopper er hele fundamentet for lufthavnens funktionsdygtighed og service.

Airport rummer flere forskellige funktioner og beskæftiger i alt (ekskl. Fuels og Transient Alert) ca. 20 medarbejdere. Det er en livlig og udadvendt arbejdsplads, der som sagt arbejder sammen med flere andre afdelinger som eksempelvis P&G's Snowbirds, men primært hænger Airport sammen på grund af følgende afdelinger:

ATOC: handler al indkommende og udgående gods og hænger uløseligt sammen med Hg. 4. Har daglig kontakt med Commissary, Base Supply, BX'en m.fl.

Base Ops: "knudepunktet" i kommunikationen med og om fly til hele basen. Her koordineres det nødvendige samarbejde omkring flyene, og det er også herfra en eventuel Inflight Emergency eller lignende kommunikerer ud til de nødvendige instanser som Base Hospital, Fire, Security Forces m.fl.

Fire: som altid passer på os og er til stede ved alle ankomster og afgang med passagerer.

Fuels (CE): sørger (selvsagt) for fueling af flyene på bestilling fra Base Ops eller ATOC.

Hg. 4: en uundværlig del af Airport. Hg. 4 laster og lossere fly, distribuerer godset til de rette modtagere, hjælper til ved bagageindvejning, nedpakning af amerikanernes habengut og eventuel nedpakning af GC-medarbejderes værelser m.m.

Passenger Service: tager sig af amerikanernes rejser til og fra basen og eventuelt videre ud i verden til nye baser, når amerikanerne rejser for good herfra. En service, der blandt andet også indbefatter transport af kæledyr fra eks. Californien til Tyrkiet, leje af bil, booking af indenrigsbilletter og meget andet.

Rejsefunktionen: her sørges der for, at GC's medarbejdere kommer til og fra basen på ferie, Medicals og så videre i et tæt samarbejde med Air Greenland, som booker billetter og forestår indvejning til diverse afgang, samt KBH, personaleafdelingen, Ø&R og afdelingssekretærene.

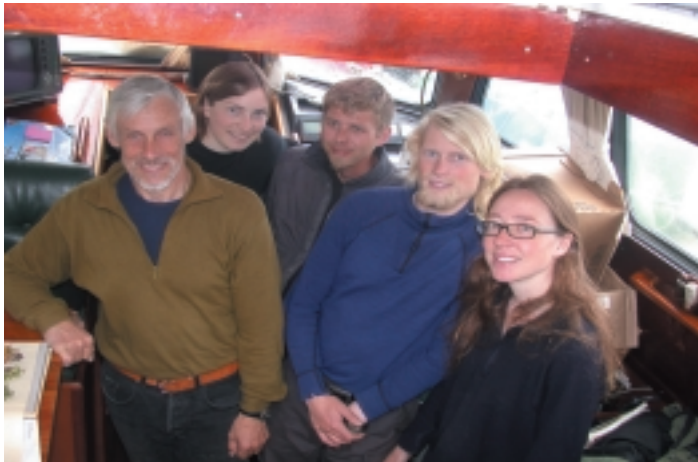
Transient Alert (CE): servicerer flyene ved ankomst og afgang, taxier flyene til og fra landingsbanen, parkerer, tower og de-icer fly, sørger for al ground equipment såsom elektricitet, varme, air-start, flytrapper, m.m.

Weather: dét, det hele afhænger af heroppe: vejret – fra tåge til snestorm! Vejrstationen er som den eneste del af Airport bemannet 24 timer i døgnet året rundt. Weather har flere daglige rutiner, såsom opdatering af Vejrkanalen, aktuelle flyvevejsmeldinger samt 8-timers vejrudsigter, som begge sendes ud i resten af verden via internettet, og alle flybesætninger slår også et smut om vejrstationen inden afgang herfra.

Her forberedes opsendelse af vejrballon

I Roald Amundsens spor

I år er det hundrede år siden Roald Amundsen sejlede gennem Nordvestpassagen på vej til Gjøahavn i Canada, og denne begivenhed har givet skipper Knut Esben Solberg idéen til at prøve at gøre ham kunsten efter.

Af Wivian Hedegaard

Ved hjælp af personlige og private donationer har Knut Esben Solberg fået stablet et videnskabeligt projekt på benene. Han forlod sidste år Oslo for at sejle til Grønland via Shetlandsøerne, Færøerne, Island, Kap Farvel og Christianssund. Herfra sejlede han op langs den grønlandske kyst, hvor turen endte på Diskøen. Turen var planlagt til at fortsætte til Canada via Nordvestpassagen, men på grund af pakisen der, var Knut nødt til at opgive at komme videre, så han overvintrede på Diskøen. Den 1. juli startede han på ny turen til Canada, og i slutningen af juli måned nåede han og de fire besætningsmedlemmer Thule-distriktet, og her møder vi dem.

Nyopdaget plante i Thule

Siden turen startede fra Norge sidste år, har der været flere forskellige videnskabsfolk ombord - i øjeblikket er det folk med specialer i miljø og planter. Da jeg kommer ombord og går ned i kahytten, sidder botaniker Kristina Westergaard omgivet af plantehebarier, store indkøbsposer med blomster og rødder samt små poser med et DNA-bevarende stof, så planterne kan holde sig, til de bliver afsendt med post, eller til hun selv kommer tilbage til Norge. Det er lykkedes Kristina at finde fire arter, som normalt ikke vokser i Nordgrønland. Den ene af dem er regnorme lav, som hun har fundet både i Dundas og ved Sydbjerget. Alle de planter hun finder, bliver ved hjemkomsten til Norge registreret i et offentligt hebarium.

Tungmetaller i rensdyrgevirer

Ombord er også Niels Røv, som er med for at studere miljøgifte, og især tungmetaller. Tungmetaller falder med nedbøren på Grønland som andre steder i det arktiske område og resten af verden. For at sammenligne miljøet med det miljø, man havde for 100 år siden, har Niels flere steder indsamlet stykker af rensdyrgevir. Når rejsen er tilendebragt, vil han benytte sig af den samarbejdsaftale, som Nationalmuseet har med Etnografisk Museum i Oslo, idet han på Nationalmuseet vil tage prøver af de hundslæder og kajaker, som man har bevaret fra tidligere tider, og sammenligne dem med de prøver, han selv har taget. Niels fortæller, at eventyrere som Knud Rasmussen og Roald Amundsen lagde mærke til alt, hvad der skete omkring dem, og nedskrev det. Disse optegnelser vil Niels også studere. Niels Røv skal senere til Qaanaaq for at finde rensdyrgevir og tage jordprøver, som skal analyseres for tungmetaller. Videnskab er nu om dage meget snævert, men turen her er alsidig, og der er lagt op til lidt af hvert - også den kulturelle del af den arktiske verden.

Destination Gjøahavn

Skibets destination i Canada er Gjøahavn. I denne bygd overvintrede Roald Amundsen i 1903-1905. Myndighederne i bygden har bedt skibets kaptajn om at medbringe stærke grønlandske hunde, så man kan få noget nyt blod ind i den eksisterende slædehundestamme. De medbragte hunde er fra Godhavn, og de er det første man møder, når man stiger ombord på skibet. Hundene opholder sig på fordækket og på dækket i siderne, og de velopdragne af hundene overskrider ikke de trappetrin, der er til nedgangen til kahytten og til det sted agter, hvor de seks, fjorten dage gamle, hvalpe befinder sig. En halv time før jeg entrede Jotun Arctic var der syv hvalpe, men en af de voksne hanhunde havde følt sin position truet og dræbt en af hvalpene. Nu stod den sikkert bundet til masten med en sele om munden. Hver eneste krog på skibet er udnyttet, og på et stativ bagerst i båden befinder sig to hundslæder med tilhørende grej, som vil være gode at have, hvis der stadigvæk skulle være is på vandet, når man skal ind til kysten for at hente forsyninger på vejen til Canada.

Hvor der er hjerterum ...

Ombord på Jotun Arctic er også altmuligmand Einar Børresen og Camilla Grundberg. Einar er steget på undervejs, men Camilla har sammen med skipperen været med siden turen startede for 14 måneder siden.

Der er meget snævert i kahytten og ikke meget plads tilovers, når fem personer skal være der på én gang, men man klarer det fint, også fordi man, når man er i havn, er spredt for alle vinde i "marken" for at samle materialer ind.

Ellers deler man pligterne ombord, såvel opvask som hundevagt. Alle håber og ser frem til, at Nordvestpassagen er så isfri, at man kan nå til Gjøahavn, inden vinteren kommer.

Redaktionens Spalte

Af Hanne Skou Kristensen

Det er ganske sikkert: Nu går sommeren på hæld. Man kunne med rette spørge: „Hvilken sommer“. Det er da godt nok helt utroligt, som vi føler os snydt for den. Til gengæld har vi ikke kunnet klage over manglende muligheder for mudderbadning. Jeg orker næsten ikke at tale mere om vejret. Jeg er så glad for mine gummistøvler og synes det er synd for dem, som ingen har.

I skrivende stund har vejrguderne dog set i nåde til os, og solen skinner på sin mest charmerende måde fra en blå, men ikke skyfri himmel. Der er de smukkeste hvide skyformationer, man kan forestille sig, og så er det jo lige, jeg kommer i tanker om, at det jo netop var for naturens skyld jeg kom herop, ikk'?

Desværre har jeg ikke rigtig haft de samme muligheder i år, som jeg havde sidste sommer for at komme ud på ture, men jeg har da bl.a. nået at tage på weekendtur med mine kolleger i afdelingen. Vi lejede en hytte i „Rec“ og lejede endvidere det nødvendige udstyr såsom vandbeholdere, gasblus og soveposer hos udlejningen i Hobbyshoppen. Nemmere kan det da ikke være. I skulle prøve det - skulle!! Vi havde en ganske pragtfuld tur, med oplevelser vi stadig lever højt på. Lidt udvidelse af vores lille verden herinde på basen er en lise for min sjæl. Det er jo nok ved at være meget sidst på sæsonen for overnatninger i hytterne, men jeg vil ikke undlade at anbefale den form for skovtur på det kraftigste. Det burde alle gøre mindst én gang.

Vi har denne gang fornøjelsen af at præsentere jer for en blandet hob af artikler. Det er jo altid interessant at høre, hvad de faktisk laver i de andre afdelinger, og denne gang har I mulighed for at stifte bekendtskab med hele to af slagsen. En god og vellykket Box Top tur har også fundet sin vej til spalterne.

Jeg har tidligere nævnt, at vi i redaktionen gerne ville høre lidt fra en eller flere af de, der ikke benyttede sig af retten til at stemme ved medarbejdertilfredshedsundersøgelsen. Vi har desværre ikke modtaget noget som helst desangående, der kunne benyttes. Det kan være okay, at man i nogle sammenhænge gerne vil have lov til at være anonym, men skribenter i Pituffik News skal til alle tider være bekendt af redaktionen, så det ene indlæg vi har modtaget fra en anonym skribent, har beklageligvis ikke fundet vej til trykkeriet. Du er naturligvis velkommen til at henvende dig igen, og hvis der skulle være andre, der også havde lyst til at skrive et par linjer og fortælle lidt om begrundelsen for at undlade at gøre sin stemme gældende i en sådan undersøgelse. Begrundelserne kan jo være mangfoldige, men måske kan nogle af dem hjælpe fremtidige arbejdsgrupper til at formå endnu flere til at deltage. Den endelige kvalitet af en sådan undersøgelse er jo netop også afhængig af antallet af deltagere.

Solnedgange har desværre ikke været mulige at fotografere for tågebanker, så konkurrencen vil være gældende for næste nummer af Pituffik News også. En enkel entusiast løste dog billedmangelproblemet ved at indlevere et billede af den FØRSTE sol. Jeg synes løsningsmodellen fortjener de to flasker rødvin i denne omgang.

Således er der kun tilbage at fortælle dig, kære læser, at denne udgaves redaktionshold som består af Maline Petersen, Helen Korsgaard, Wivian Hedegaard og undertegnede, ønsker dig rigtig god læsning.

Vidste du at,

Nedbør falder som sne i månederne januar – maj og igen i oktober – december. I juni falder halvdelen af nedbøren som regn og den anden halvdel som sne. Det kan regne meget i juli, men det regner mere i august, lidt sne kan dog også forekomme. I september falder 2/3 af nedbøren som regn og 1/3 af nedbøren som sne. Gennemsnitsnedbøren er 10.5 mm om måneden og 126 mm om året.

Temperaturer. Det er koldest i februar/marts måned og varmest i juni efterfulgt af juli og august. Temperaturen kommer sjældent over 10 grader i maj og september, mens den i juni, juli og august for det meste er over 10 graders varm – endda helt op til 18-20 grader. Juni er statistisk den varmeste måned.

Dagslys/mørkeperiode. Fra slutningen af november til slutningen af januar er det mørkt 24 timer i døgnet. Derefter tiltager dagens lys med et gennemsnit på 17 min. Hver dag. Fra den 24. april til den 21. august er det lyst 24 timer i døgnet.

Hvad er dette?

Gætter du rigtigt, vinder du en flaske rødvin.

Skriv til:
wivian.hedegaard@gc.gl eller
ring på tlf. 2861.

The Peregrine Foundation

Af Wivian Hedegaard

Projektet begyndte på Cornell University i New York State i 1970. I 1974 kom "The Peregrine Foundation" første gang til Thule-distriktet, idet man i Peter Freuchen og Knud Rasmussens bøger havde læst beretninger om falke, og nu ved selvsyn ville se, hvordan det stod til med bestanden.

Organisationen har siden besøgt Thule-distriktet hver sommer, og for nogle år siden blev der oprettet en permanent base for fonden i barak #452.

I år har fondens medarbejdere igen været i området for at studere falke fra Cape York (ca. 100 km syd for basen) til områderne nord for Qaanaaq.

I Thule-området findes to ynglende falkearter – jagtfalken og vandrefalken. Falkene yngler mange forskellige steder i området, og man opdager til stadighed nye ynglesteder. I år har man bl.a. fundet nye reder i Olrik Fjorden ved Qaanaaq, og der har som tidligere været et ynglende vandrefalkepar på Dundas-bjerget og et jagtfalkepar på Saunders ø.

Fra Thule til Sydamerika

Vandrefalken ankommer hvert år i den første del af juni måned til Thule-distriktet for at yngle. Falke er monogame, så de kommer tilbage til den samme rede og den samme mage, også selvom de ikke har været sammen i den øvrige del af året. Når ungerne i slutningen af august/begyndelsen af september er store nok, flyver de mod syd, og man kan finde vandrefalke fra Thule-distriktet hele vejen ned langs den amerikan-

ske kyst. De fleste af falkene ender deres rejse i Equador og Brasilien og i nogle år endnu sydligere, idet falkene er nødt til at fortsætte deres rejse, hvis deres område er optaget af andre falke, som er startet tidligere fra andre destinationer.

En falkefamilie drager ikke samlet til varmere himmelstrøg, man flyver enkeltvis, dvs. ser man en anden falk på vejen, kan man godt slå følgeskab.

Jagtfalken lever i det højarktiske område omkring Skandinavien, Island, Canada, Rusland og Grønland. Jagtfalken ankommer til Thule-distriktet sent i maj og bliver til slutningen af september.

Ryper, søkonger og harekillinger

Tidligt på året lever falken af små ryper, som endnu ikke er helt udvoksede, men så snart søkongerne ankommer, bliver disse hovedføden. Harekillinger kan også spises, og beviset for dette er ofte fundet i rederne.

Jagtfalke er hvide. Hunnen vejer ca. 1800 gram og hannen 1400 gram. Vandrefalke er brune og lidt mindre end jagtfalke. Hunnen vejer ca. 1100 gram og hannen 800 gram.

Et falkepar får 2-4 unger. Når de er flyvefærdige, bliver de i reden endnu et stykke tid. Her står de på kanten af reden og basker med vingerne, bl.a. for at komme af med de sidste dun, idet disse bliver for tunge, hvis det regner. Når ungerne først er ude af reden, bliver de i nærheden i endnu 3-4 uger, hvor forældrene stadig fodrer dem.

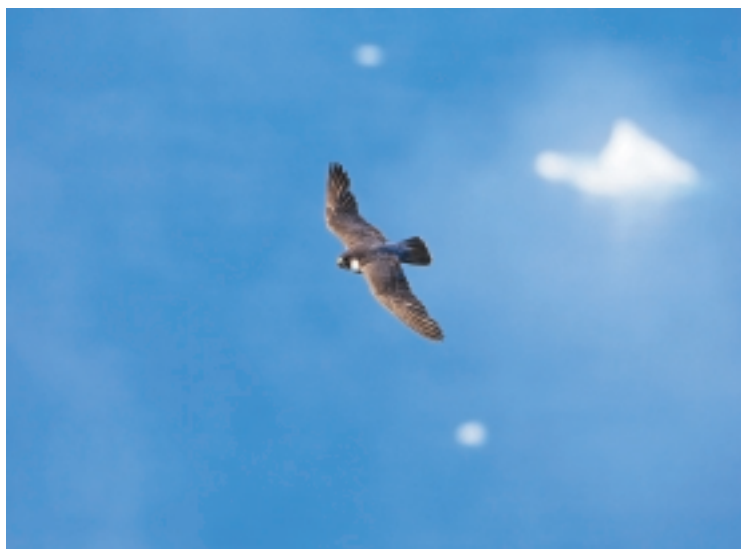
Falke kan blive 15-18 år, men man regner med, at 50% af alle udklækkede unger er døde indenfor et år, og at måske fem ud af hundrede vil blive femten år.

Parrene bygger reder på beskyttede klippsteder i en afstand af 2-10 km fra hinanden.

Videnskabsfolk spotter under deres mange ture til lands og til vands stadig nye redesteder. Hvis der observeres ekskrementer på klipperne, bliver man på stedet, indtil man har set, hvor fuglene flyver hen - dette kan somme tider tage flere dage.

Mærkning og DNA

En stor del af Peregrine-projektet går ud på at ringmærke og sætte transmittere på falkene, men man tager også blodprøver for at teste DNA. Ofte er man nødt til at klatre op ad stejle klipper for at komme til reden. Er ungerne store, er forældrene i de fleste tilfælde ude for at finde føde. Hvis de ser personer tæt ved reden, angriber de ikke direkte, men de truer ved at styrtdykke i ca. en meters afstand fra personen. Fuglene har ikke nogen naturlige fjender i disse områder, så ungerne er meget tillidsfulde, når man kommer for at ringmærke dem. Lige med undtagelse af den unge det lige netop går ud over, den både skriger og bider, så man prøver at få den til at tie stille ved at lægge noget over øjnene. Imens sidder de resterende unger i reden, nysgerrigt betragtede ringmærkningsseancen.

Falk til arabisk oliesheik

At falke er fredede, kan Peter Mark ikke være i tvivl om. For et par år siden var han så uheldig, at en falk fløj på hans bil og besvimed. Han samlede fuglen op, og kørte den på hospitalet. Her kunne man ikke rigtigt gøre noget, så han tog den med ned i ULM-shoppen. Her prøvede man dagen igennem at fodre den med spegesild, men det brød den sig slet ikke om. Kamikposten var ualmindelig rap på fødderne den dag, så der gik ikke lang tid, før den lokale betjent indfandt sig for at finde ud af, om Peter Mark havde indfanget en falk med salg til en arabisk oliesheik for øje. Dette blev dog for meget for Peter, så han besluttede sig for at sætte falken løs, da den allerede så ud til at have det meget bedre. Den fløj straks væk, og man ventede spændt på, om den ville vende tilbage til ULM-shoppen, men det gjorde den heldigvis ikke.

Brøndum A/S

Brøndum A/S har kontrakt på to nye projekter på Thule Air Base. Frank Kongsbak leder projekterne og de syv medarbejdere, som er ansat til at udføre projekterne.

Efter at man i 50 år har arbejdet på tankfarmen med betjening af tankventiler i lommelygtens skær, kommer der nu lys over landskabet, idet Brøndum skal

opsætte 30 masters gadelys på rørledningen til de tolv nye tanke. Desuden kommer der lys på toppen af hver tank samt på trapperne op til toppen af tanken. Dette skyldes ikke mindst, at der er kommet mere fokus på miljø. Nu vil man med det samme være i stand til at opdage, hvis der skulle være en lækage på den rørledning, der hver dag pumper olie til "byen".

Den nye tankstation er et andet projekt. På tankstationen bliver opsat fire standere, to til almindelig benzin og to til diesel. Der bliver opsat en ti-fods container, hvorfra standerne skal betjenes. Nøglesystemet til tankene bliver det samme, som vi har nu.

Både tanksystem og gasstation skal være færdiggjort midt i september måned.

Hvad laver de her

Adserballe & Knudsen A/S

Adserballe & Knudsen A/S udfører projektet Upgrade 69kV Line med tyve mand anført af projektleder Ole Olsen. 69kV linjen går fra Power Plant på basen til bygning 4012 på BMEWS. Dette projekt kan man jo hævde, at vi alle er mere eller mindre involveret i, idet vore computere skal lukkes ned, hver gang 69kV linjen skal testes.

Projektet inkluderer også fjernelse af alle de store højspændingsmaster, som fra basen til BMEWS står og spærrer for de kønne udsigter. Man begynder at fjerne nogle af masterne i år og kommer tilbage næste år for at fjerne resten.

Adserballe & Knudsen udfører yderligere et par projekter som underentreprenør på betonarbejder for MTH, Brøndum og Pilegaard. Til disse arbejder bruges betonanlægget, der er opsat bag Hangar 10.

Mandskabet fra Adserballe & Knudsen A/S forlader Thule Air Base den 6. oktober.

Bladt Industries A/S

Bladt Industries A/S har entreprisen på to projekter i 2004. Upgrade Water Distribution System, Phase 4 og Replace Steam and Condensate System, Phase 4.

Mandskabet på ti mand, med projektleder Henrik Hansen i spidsen, ankom den 7. juli næsten samtidig med det skib, som medbragte alle de materialer, der skulle bruges på projekterne.

Arbejdet med Upgrade Water Distribution System, Phase 4, starter for enden af Hangar 10 og slutter ved bygning 99. Den nye vandledning opsættes parallelt med den gamle ledning og på den nye ledning opsættes 13 brandhydranter, som skal bruges, hvis der skulle opstå brand i hangarene.

Pilegaard Contracting A/S

Pilegaard Contracting har to kontrakter på arbejde på Thule Air Base. Svend Erik Jørgensen leder arbejdet og de

tre øvrige medarbejdere.

Den ene kontrakt omfatter fire 300 m³ vandtanke, som skal levere vand til det skumslukningsanlæg, der allerede er installeret på fueltankene på Tankfarm Nord. Pilegaard leverer tankene, som er ankommet med skib, og udfører jordarbejdet i forbindelse med opsætningen af tankene.

Den anden kontrakt omfatter to tanke til opbevaring af forurenede vand. Det forurenede vand kommer fra den tankrensning, som finder sted hvert år, inden man påfylder den nye fuel. Rensningen foregår med varmt vand og damp, så der skal også opsættes en olieseparator til den olie, som findes i vandet efter tankrensningen.

Desværre er alle seks tanke blevet beskadiget under transporten med skibet, så nu skal man i gang med at hyre en pladesmed og en maler i Danmark. Derfor bliver projektet heller ikke færdigt den 6. oktober som oprindeligt planlagt.

Foruden ovennævnte projekt udskifter Bladt Industries Steam og Condensate System i 200-området.

Bladt Industries har igennem de sidste fem år haft projekter på Thule Air Base i byggesæsonen, bl.a. med de tre foregående faser af Upgrade Water Distribution System og de to foregående faser af Replace Steam and Condensate System.

Bladt forventer at have tilendebragt deres arbejde på Thule Air Base i slutningen af september.

Ved stranden

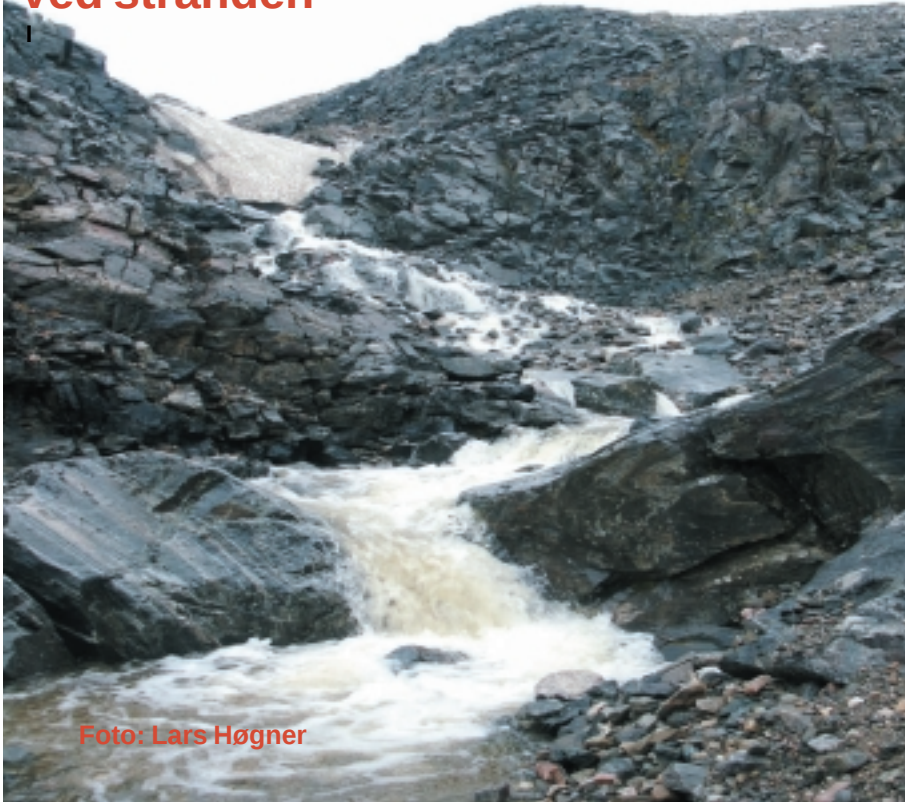

Foto: Lars Høgner

Bagsidens turforslag skulle have gået til granatfjeldet, men da det i den sidste måned har været så tåget, at man ikke har kunnet tage et foto, forslår vi i stedet en tur til dette vandfald, som ligger i nærheden af BMEWS.

Parkér ved Shelter 11 og gå op mod isen langs med det lille fjeld, som man følger rundt, ca. 4 km. Herefter kommer man til slugten. Man kan følge slugten ned til stranden, som også er værd at se. Skal man tilbage fra stranden, går man over på BMEWS siden fra stranden, da denne opstigning er mindre krævende.

Nygifte

Lars Lilja Petersen, tidl. Redaktør af Pituffik News, blev den 6. august 2004 gift med Anna Ekenberg, og blev ved samme lejlighed "papfar" til tre drenge.

Vielsen, der blev foretaget på græsplænen foran Høje Gladsaxe, blev overværet af 50 indbudte gæster, deriblandt Charlotte Aalling og Kent Møller fra personaleafdelingen i København.

I den lokale avis var man i gang med en artikelserie om, hvad byrådsmedlemmer har af opgaver, og da Lars og Anna netop blev viet af et byrådsmedlem, blev deres vielse i en artikel brugt som eksempel.

Anna fortæller til avisen, at hun en dag var på besøg hos en veninde og lige ville vise hende datingsiden fra internettet, da der lå en ny e-mail til hende. E-mailen var fra en fyr, som hed Lars. "Gud, ham kender jeg", udbrød veninden, og det viste sig, at hun havde haft ham som underviser i filosofi på Københavns Universitet. Da hun på det varmeste kunne anbefale Lars, begyndte Anna og Lars at maile til hinanden. Dette resulterede i et møde i januar måned, som hurtigt blev efterfulgt af flere. I april måned meddelte Lars sine tidligere kolleger i personaleafdelingen, at de ville blive inviteret til hans bryllup med Anna i august måned.

Vi ønsker dem al mulig held og lykke i fremtiden.